

prima instanță: Alexandru Gafton
instanța de apel: M. Guzun, A. Nogai, V. Brașoveanu

nr. 3ra-1075/16

ÎNCHEIERE

20 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișica-Doneva
Galina Stratulat
Ala Cobăneanu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Consiliul municipal Chișinău

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Oficiului Teritorial
Chișinău al Cancelariei de Stat către Consiliul municipal Chișinău cu privire la
contestarea actului administrativ

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2016, prin care au
fost respinse apelurile declarate de Consiliul municipal Chișinău și Semion Sinhani
și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 07 decembrie 2015

constată:

La 17 august 2015 Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus
cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău,
intervenient accesoriu Semion Sinhani cu privire la contestarea actului
administrativ.

În motivarea cererii a indicat că Consiliul municipal Chișinău la data de
19 mai 2015 a adoptat decizia nr. 3/45-39 prin care s-a transmis în locațiune lui
Semion Sinhani pe un termen de trei ani, încăperea cu suprafața de 22,8 mp din
str. Toma Ciorba, 7, lit. A.

Oficiul Teritorial Chișinău în conformitate cu art. 64 din Legea nr. 436-XVI
din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală a efectuat controlul sub
aspectul legal al deciziei menționate și consideră că aceasta a fost adoptată cu
încălcarea prevederilor legislației în vigoare. În conformitate art. 68 din legea sus
menționată, prin notificare nr. 1304/OT-1267 din 24 iunie 2015, Oficiul Teritorial
Chișinău al Cancelariei de Stat a solicitat Consiliului municipal Chișinău anularea
deciziei notificate, ca fiind emisă contrar legislației.

Conform prevederilor art. 68 alin. (2), (3) din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, în termen de 30 de zile de la data primirii notificării, autoritatea locală emitentă trebuie să modifice sau să abroge actul contestat. În cazul în care, autoritatea locală emitentă și-a menținut poziția sau nu a reexaminat actul contestat, Oficiul Teritorial al Cancelariei de Stat poate sesiza instanța de contencios administrativ în termen de 30 zile de la data primirii notificării refuzului de a modifica sau de a abroga actul contestat sau în cazul tăcerii autorității locale emitente în termen de 60 zile de la data notificării cererii de modificare sau de abrogare a actului în cauză.

Astfel, la adoptarea deciziei sus-menționate, Consiliul municipal Chișinău a ignorat prevederile art. 77 alin. (2), (3), (5) al Legii nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, care prevede că, bunurile domeniului privat al unității administrativ teritoriale pot fi înstrăinate, date în administrarea, în arendă ori locațiune, în condițiile legii. Înstrăinarea, concesiunea, darea în arendă ori în locațiune a bunurilor proprietate a unității administrativ teritoriale se fac prin licitație publică, organizată în condițiile legii, cu excepția cazurilor stabilite expres prin lege.

Conform prevederilor punctului 23 din Hotărârea Guvernului nr. 483 din 29 martie 2008, pentru aprobarea Regulamentului cu privire la modul de dare în locațiune a activelor neutilizate, autoritatea abilitată poate accepta darea bunurilor neutilizate în locațiune prin negocieri directe, atunci când închirierea lor nu a fost solicitată la o licitație, când cheltuielile de organizare a licitațiilor nu sunt justificate.

Totodată, conform prevederilor recomandării nr. 77 din 18 mai 2015 a Curții Supreme de Justiție cu privire la modul de aplicare a prevederilor art. 77 alin. (5) din Legea privind administrația publică locală, nr. 43-XVI din 28 decembrie 2006, în dispoziția articolului menționat, tranzacțiile legate de înstrăinare, concesiune, cât și de darea în arendă ori în locațiune a bunurilor proprietate a unității administrativ-teritoriale, poartă un caracter oneros, deoarece urmează a fi încheiate ca urmare a expunerii acestora la licitație, condiție obligatorie impusă de această normă, având în vedere că organizarea și desfășurarea unei licitații, după reguli speciale, întotdeauna urmărește scopul obținerii, în final, a prețului maxim propus.

Astfel, procedura licitării dreptului de locațiune urma a fi petrecută în conformitate cu Regulamentul privind licitațiile cu strigare și cu reducere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 136 din 10 februarie 2009, care stabilește că organizare și desfășurarea licitației este condiționată de asigurarea liberului acces la licitație și a drepturilor egale pentru toți participanții, cu excepția celor lipsiți de acest drept și prioritatea prețului maxim propus.

Astfel, Consiliul Municipal Chișinău respectând prevederile legale urma să asigure accesul liber și egalitatea tuturor doritorilor de a obține dreptul la locațiune asupra problemelor de interes personal.

În temeiul art. 26 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ, a solicitat anularea actului, fiind emis cu încălcarea procedurii.

Consideră că Consiliul municipal Chișinău la adoptarea actului contestat a ignorat prevederile art. 9 alin. (2) din Legea nr. 317 din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, care stipulează că actele normative ale autorităților administrației publice centrale și locale trebuie să corespundă întocmai prevederilor constituționale, legilor, precum și hotărârilor și ordonanțelor Guvernului.

Își întemeiază pretențiile în baza art. 166 Cod de procedură civilă, art. 68 din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 cu privire la administrația publică locală și în temeiul legii contenciosului administrativ, nr. 793 din 10 februarie 2000.

Solicită anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 3/45-39 din 19 mai 2015.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 07 decembrie 2015 cererea de chemare în judecată depusă de către Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat către Consiliul mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ a fost admisă integral, a fost anulată decizia Consiliului mun. Chișinău din 19 mai 2015 cu privire la transmiterea în locațiune lui Semion Sinhani încăperea cu suprafața de 22,8 m² din str. Toma Ciorbă, 7, lit. A, mun. Chișinău, ca fiind ilegală.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2016 au fost respinse apelurile declarate de Consiliul municipal Chișinău și Semion Sinhani și a menținut hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 07 decembrie 2015.

La 30 mai 2016, Consiliul municipal Chișinău a depus cerere de recurs, prin care a solicitat casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2016 și hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 07 decembrie 2015 ca nefondate și emiterea unei noi hotărâri prin care pretențiile Oficiului Teritorial Chișinău ale Cancelariei de Stat să fie respinse ca neîntemeiate.

În motivarea cererii de recurs a invocat că hotărârile instanțelor de judecată ierarhic inferioare sunt ilegale și pasibile anulării din considerentul că contravin normelor dreptului material și procesual, iar la examinarea și adoptarea lor nu au fost pe deplin constatate și elucidate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii.

Consideră că instanța de apel nu a luat în considerație faptul că potrivit art. 14 din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, consiliul local are drept de inițiativă și decide, în condițiile legii, în toate problemele de interese local, cu excepția celor care țin de competența altor autorități publice.

Totodată, conform art. 77 alin. (2) din legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, bunurile domeniului public al unității administrativ teritoriale pot fi date în administrare întreprinderilor municipale și instituțiilor publice, concesionate, date în arendă ori în locațiune, după, în temeiul deciziei consiliului local sau raional, în condițiile legii.

Alineatul (5) al aceluiași articol menționează că, înstrăinarea, concesionarea, darea arendă ori în locațiune a bunurilor proprietate a unităților administrativ-

teritoriale, se fac prin licitație publică, organizată în condițiile legii, cu excepția cazurilor stabilite expres prin lege.

Prin urmare, legiuitorul a instituit excepții de la regula generale privind transmiterea în locațiune a bunurilor imobile.

În conformitate cu pct. 1.3. al Regulamentului gestionării clădirilor, construcțiilor și încăperilor cu altă destinație decât cea locativă proprietate municipală, aprobat prin decizia Consiliul Municipal Chișinău nr. 4/11 din 26 septembrie 2003, încăperile nelocuibile se dau în locațiune în baza deciziei Consiliului municipal Chișinău.

Iar în conformitate cu pct. 3.1. al Regulamentului, încăperile sunt acordate în locațiune prin intermediul licitațiilor pentru obținerea dreptului de închiriere a încăperilor cu statul nelocuibil sau pe baza principiilor generale. La licitație sunt solicitate concomitent de două sau mai multe persoane.

Totodată, potrivit prevederilor pct. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 483 din 29 martie 2008, pentru aprobarea Regulamentului cu privire la modul de dare în locațiune a activelor neutilizate, autoritatea abilitată poate accepta darea bunurilor neutilizate în locațiune prin negocieri directe, atunci când închirierea lor nu a fost solicitată la o licitație, iar cheltuielile de organizare a licitațiilor nu sunt justificate.

Deoarece în adresa Consiliului municipal Chișinău a parvenit doar cererea dlui Sinhani Semion, s-a decis ca ultimului să i se acorde în locațiune încăperea în litigiu.

La 29 iunie 2016 Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus referință prin care a solicitat respingerea cererii de recurs declarată ca fiind nefondată cu menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2016, ca fiind una legală și întemeiată.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 03 mai 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 67). Totodată, e de menționat că la materialele cauzei nu este anexată nicio probă cu privire la data recepționării deciziei de către părți.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursurilor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către

instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursurilor nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Ala Cobăneanu